

MỘT CẢNH ĐỜI ĐẦY NGHIỆT NGÃ

Lời giới thiệu: Qua tin tức của anh Dũng 93 (Khóa 4/71) cho biết một người bạn cùng Khóa 4/71 về Nhảy Dù cùng với anh đã bị thương mù hai mắt phải nhập viện khẩn cấp vì bị nhồi máu cơ tim, các anh cùng Khóa bên này cũng như ở Hải Ngoại đang vận động quyên góp để giúp đỡ cho anh Hà Quốc Tuấn, Cựu Thiếu úy ĐĐ111/TĐ11ND, bị thương trên đường hành quân vào Động Ông Đơ năm 1973, cuộc chiến khốc liệt đó đã lấy đi đôi mắt của người Sĩ quan trẻ.... MĐ 90.

Sáng nay, tôi, MĐ Dũng 93 và MĐ Sứ (K4/71 định cư tại Mỹ) trên đường đến nhà anh Tuấn sau khi đã điện thoại cho vợ anh Tuấn để biết chắc rằng anh đã xuất viện về nhà. Đối diện Viện Dưỡng Lão Thị Nghè, hẻm 124 đường vào nhà anh Tuấn, đến đầu hẻm chúng tôi hỏi thăm Cô bán hàng nhà của anh Tuấn "mù", Cô ấy hỏi lại: "phải nhà ông Tuấn mù bán vé số không?" Rồi ân cần chỉ dẫn, chạy thẳng, đến ngã ba rẽ trái rồi hỏi thăm tiếp... con hẻm dài, sâu hun hút, có chỗ quá hẹp, hai xe gắn máy phải nhường đường nhau mới chạy được, hình như mọi người trong hẻm đều biết anh Tuấn và vui vẻ chỉ đường... đến nhà, gọi xe cho người hàng xóm, chúng tôi vào nhà, anh Dũng 93 lên tiếng: "Tuấn ơi! Tao và Sứ đến thăm mày" từ dưới bếp chạy lên, một người phụ nữ, tuổi khoảng trung niên, tóc đã đổi màu, khuôn mặt phúc hậu, nụ cười phảng phất nét buồn, có nét chịu đựng, trả lời anh Dũng: "ảnh bị té nứt xương đùi, phải ngồi xe lăn, đang nằm trên giường nè". Một thoáng ngạc nhiên qua nét mặt của anh Dũng và anh Sứ, Ủa! Sao vậy? rồi cả hai cùng tiến đến giường, đỡ anh Tuấn dậy, chuyển qua xe lăn, ra ngoài bàn nói chuyện.

Sau lời thăm hỏi giới thiệu, anh Tuấn nói: "tao xui quá, mới bị té nứt xương đùi phải, còn đang nẹp vít đây nè, kế tiếp bị lên cơn nhồi máu, xùi cả bọt mép tưởng đâu không qua khỏi, may nhờ có Hiệp 34(4/71) ứng tiền cho tao đi Bệnh viện cấp cứu chứ lúc đó nhà đâu có đồng teng nào", ngừng một lát anh Tuấn kể tiếp: "gia đình tao sống được đến ngày hôm nay là nhờ vào tình thương của Đại Gia Đình QLVNCH, các Hội Đoàn, các Quý Ân Nhân cùng với tình thương bao la của các bạn cùng Khóa 4/71 bên này cũng như bên Hải ngoại đã tận tình giúp đỡ, nhất là MĐ Hiệp 34 (4/71) người bạn đã cuu mang, hết lòng lo cho tao, mỗi khi hoạn nạn đều nhờ vào sự giúp đỡ của Hiệp và cũng chính Hiệp là người lên tiếng cho các bạn cùng Khóa biết về hoàn cảnh của gia đình tao. Nhân dịp này xin gửi lời cảm ơn chân thành đến các bạn cùng Khóa, Quý Hội Đoàn, Quý Ân Nhân đã giúp đỡ cho Tuấn và Gia Đình. Nhắc đến anh Hiệp 34, người bạn cùng Khóa, cũng là một MĐ, anh Hiệp 34 cũng bị thương và để lại Một Con Mắt nơi chiến trường, người bạn đã quan tâm, lo lắng cho Tuấn suốt hơn ba mươi mấy năm kể từ ngày gặp lại và sau ngày Lịch Sử đã sang trang... người viết xin nghiêng mình cảm phục trước tình bạn, tình Đồng môn, tình Chiến hữu keo sơn hơn ba mươi mấy năm của anh Hiệp nói riêng và các Anh cùng Khóa 4/71 nói chung, đã Đoàn Kết, thương yêu và tương trợ lẫn nhau. Tình Đồng Đội muôn đời Bất Diệt.

Dù sống trong cảnh mù lòa tăm tối nhưng mỗi khi gặp lại bạn đồng khóa, bạn về cùng Binh chủng Nhảy Dù, anh Tuấn say sưa kể lại những kỷ niệm hành quân, nhắc nhau về những người bạn Ai còn? Ai mất? Anh Tuấn, anh Dũng, anh Sứ cùng nhau nhắc lại kỷ niệm quân trường, ngày ra đơn vị, kể nhau nghe về những trận đánh mà mình đã tham dự... và hình như những người lính khi gặp lại nhau thường sống lại quãng đời Binh nghiệp, ký ức ấy luôn sống mãi trong lòng mỗi người chúng ta, những người đã từng khoác áo lính. Trong lúc các anh sôi nổi nhắc chuyện ngày xưa, tôi vội vàng gặp chị Trang, vợ anh Tuấn để hỏi thăm về hoàn cảnh gia đình.

Chị Trang kể: "Gặp nhau rồi lấy Ảnh lúc ảnh còn là Sinh Viên Sĩ Quan Thủ Đức, ra trường anh ấy tình nguyện về Nhảy Dù, hạnh phúc chưa được bao lâu vì ảnh đi hành quân liên miên, hai đứa hiếm khi gặp nhau nhưng mình rất hạnh diện có chồng là Sĩ Quan Nhảy Dù, anh ấy nhìn rất oai phong, nói đến đây chị chỉ vào tấm hình anh Tuấn đang bận quân phục Nhảy Dù, rồi tin dữ đến với chị khi nhận tin anh Tuấn bị thương nặng, ngày bé con lên thăm ảnh tại Bệnh viện, đến giường nhìn vòng băng trắng xóa, kín mít trên khuôn mặt anh ấy, mình rất xót xa và bác sĩ cho biết anh ấy vĩnh viễn sẽ không còn nhìn được, mù hai con mắt, lúc ấy đôi chân gàn như rụng rời, uất nghẹn đến nỗi mình không khóc được và rất thương ảnh bị mù vì lúc đó ảnh vừa tròn 21 tuổi, khoảng thời gian ấy mình luôn bên cạnh an ủi ảnh, còn có con, còn có em, em sẽ mãi mãi bên anh... rồi những ngày ấy qua mau khi ngày Đen Tối ấy ập đến, ảnh phải dò dẫm từng bước đi để bán từng tờ vé số, kể sinh nhai hằng ngày, thỉnh thoảng chị nhớ lại ngày xưa, một Sĩ Quan Dù, oai phong trong bộ Quân phục nay bỗng đứng thành người tàn phế, lê từng bước chân, bán từng tờ vé số, thương anh, chị cũng cố gắng kiếm việc làm cùng phụ giúp anh trong sinh kế, một xã hội mà người sáng mắt còn vất vả mưu sinh, huống chi một người mù thì sinh kế ắt sẽ thật nhiều khó khăn nhưng anh Tuấn rất nghị lực vẫn kiên trì ngày từng ngày lê lét những bước chân trên mọi nẻo đường... rồi tai ương ập đến, anh chị có bốn đứa con trai thì ba đứa lần lượt ra đi, đứa chết vì bệnh tật, đứa bị tai nạn xe cộ... tưởng đâu sinh con ra sẽ nhờ cậy vào lúc tuổi già nhưng lại lâm vào cảnh Tre già khóc Mãng non... ôi thật là Nghiệt Ngã... trong ba đứa con đã chết để lại cho anh chị hai đứa cháu nội, nàng dâu thấy nhà cửa sập sệ, Bố chồng thì mù lòa, Mẹ chồng không tài sản nên đã dứt áo ra đi khi đứa bé chỉ vừa 6 tháng tuổi, anh chị lại phải cu rư mang giọt máu của con mình, bất hạnh chồng thêm bất hạnh, khó khăn lại chồng chất thêm khó khăn, nhớ lại cảnh nhà lúc đó, nhà thì trống trước, hở sau, con chết, chồng bệnh, cháu nội khóc la vì khát sữa, thật là một cảnh đời đầy tai ương, bất trắc... rồi phép màu đến... nhờ vào tình thương của Đại Gia Đình QLVNCH đã chiếu cố đến hoàn cảnh của anh chị, từ vùng trời Úc Châu xa xôi, chị Quỳnh Lan đã vận động, giúp đỡ cho anh chị xây lại căn nhà để có chỗ trú mưa, tránh nắng, đây thật là món quà quá lớn lao ngoài sức tưởng tượng của anh chị, xin Tri Ân chị Quỳnh Lan, Quý Hội Đoàn cùng Quý Ân Nhân đã dang rộng vòng tay cứu giúp".

Ước nguyện của anh chị là có điều kiện để lo lắng cho hai cháu nội, Hà Anh Tú 1994 lớp 12 và Hà Anh Quân 1996 lớp 10 được tiếp tục học hành, để có con chữ, kiến thức vào đời sau khi anh chị nhắm mắt xuôi tay nhưng với hoàn cảnh hiện nay của anh chị e rằng khó thành hiện thực vì anh Tuấn bị té nứt xương đùi phải, phải di chuyển bằng xe lăn, coi như sinh kế về bán vé số không còn nữa, chị Trang tuổi cũng lớn không còn bươn chải được nên mọi sinh hoạt chi tiêu đều nhờ vào tình thương bao la của Đại Gia Đình QLVNCH, Quý Hội Đoàn, Quý Mạnh Thường Quân, xin mọi người cùng chung tay giúp đỡ cho một cựu Sĩ quan của QLVNCH, một Chiến Binh Nhảy Dù, một Thương Phế Binh đã hy sinh cho Tổ Quốc đôi mắt của chính mình, phần quý giá nhất của cuộc sống, dân gian có câu: "nghèo đôi bàn tay, giàu hai con mắt" anh Tuấn đã mất đi đôi mắt thì cái nghèo đến với anh là điều tất yếu. Rất mong sự chung sức của tất cả mọi người.

Trước khi chia tay, tôi nhờ anh Dũng 93 trao lại món quà nhỏ (50.00USD) của anh chị Thành, Thu Sương (Paris) gửi tặng anh Tuấn. Anh Thành cũng là một MĐ thuộc TĐ11ND, kế tiếp anh Súc cũng gửi tặng anh Tuấn món quà 100.00USD. Người viết cũng thật bản khoản, sao trên đời này lại có cảnh đời đầy những tai ương và bất hạnh đến thế nếu không chúng kiến tận mắt, nghe bằng tai thì người viết không tin đó là sự thật.... Từ một Sĩ Quan QLVNCH, một Chiến Binh Nhảy Dù, chiến đấu cho sự An Nguy của Tổ Quốc hy sinh đôi mắt, sống trong mù lòa, tăm tối, bốn đứa con trai thì chết ba đứa, cu rư mang thêm hai cháu nội, đã mù còn bị té nứt xương đùi, nẹp vít vẫn còn nằm trong xương đùi phải, ngồi

xe lăn bệnh tật còn chưa buông tha thêm bệnh nhồi máu với bệnh này, người giàu còn phải khóc huống chi là anh, một người mù, ngồi xe lăn, một người phải chịu đựng đến tận cùng của sự NGHIỆT NGÃ!!!

Xin thay mặt Gia Đình anh Tuấn, kính chúc tất cả quý Vị nhiều sức khỏe, an lành trong cuộc sống./.

Sài Gòn-Thị Nghè 23-06-2012
MĐ90

Th/úy Hà Quốc Tuấn, SQ: 72/139-110

ĐD111/TĐ11ND(Tr/úy Trinh, Tr/tá Lê văn Mễ)

Tình Trạng: bị thương đường vào mặt trận Đông Ông Đò, Quảng Trị(23-05-73) mù hai mắt, CDTP: 100%

Điện thoại: **38-409-215**(home); **01-219-737-586** (Cell)

Địa Chi: **124/106/26 Xô Viết Nghệ Tĩnh**

Phường 21, Quận Bình Thạnh

Sài Gòn City, Việt Nam

Nguồn: Internet E-mail by Lê Dũng, K4-71/SQTB/TĐ, ĐPQ QL-VNCH chuyển